

Unit 1.1 - The Cold King and the Rebellious Son

Part 1: Avishag

Technical Questions

What does it mean Bo Bayamim?

1. Chomas Anach, 1:1

והמלך דוד זקן בא בימים. פירש הרב זרע בירך ז"ל דאמר והמלך בוי"ו מוסיף כי דוד הע"ה היה גלגול אדה"ר וחי ע' שנה ונשלמו אלף שנה של אדה"ר בע' שנה אשר חי דהע"ה עכ"ד ואפשר לרמוז כי ס"ת והמלך דוד זקן בא בימים רומז זה. כי תיבות דוד בא בימים ס"ת אדם וסופי תיבות והמלך זקן גימטריא ע'. כי ע' שנה תשלום אלף שנה דאדה"ר. ולא באו מספר ע' שנה סמוכים כי היו פגומים ונתקנו על ידי אברהם יעקב יוסף שהם נתנו לו ע' שנה כמ"ש בזהר הקדוש ואז נתקנו ע' שנה דאדה"ר ורמוז בר"ת והמלך דוד זקן בא בימים שהוא גימטריא כ"א כמו ר"ת אברהם יעקב יוסף. א"נ לא בא מספר הע' שנה סמוכים כי לא היו כלם בשלוחה כי בתחילת ימיו היה בצער עם אביו ואחיו כמשז"ל ואחר זה עם שאול וכמ"ש בזהר חדש שלא היה יכול בימים הראשונים לעשות התקון כדחזי ולכן היה שואל ל' שנה אחרים:

Why did the king lose warmth?

2. Rashi 1:1

ולא יחם לו. אמרו רבותינו: כל המבזה בגדים, אינו נהנה מהם לסוף, לפי שקרע את כנף המעיל לשאול. ומדרש אגדה: אמר רב שמואל בר נחמני: כשראה דוד את המלאך עומד בירושלים וחרבו בידו, נצטנן דמו מיראתו.

3. Radak, ad loc.

ויש עוד בו דרש קרוב מזה כי בראות דוד המלאך וחרבו שלופה בידו נבעת ונצטנן כמו שכתוב כי נבעת מפני חרב המלאך:

4. Chomas Anach 1:1

ויכסוהו בבגדים וכו'. אמרו רז"ל שהיה זה בעבור שקרע כנף שאול. ולפי האמת שאול חייב שהיה רודף להורגו. אך לגודל נשמת דוד הע"ה נחשב זה לחטא כמ"ש הרמב"ם ז"ל הבאתיו בשם הגדולים בחסדי אבות. וז"ש והמלך דוד זקן בא בימים שכל ימיו מתוקנים כמ"ש בזהר הקדוש על פסוק ויקרבו ימי ישראל. ולהיותו קדוש מאד על כן נחשב לחטא מה שכרת המעיל ועל ידי זה ויכסוהו בבגדים ולא יחם לו:

Part 2: Adoniya's Control

Technical Questions

Who is Adondia?

5. II Shmuel 3:2-5

ב וילדו (ויילדו) לדוד בנים, בְּחֶבְרוֹן; וַיְהִי בְּכוֹרוֹ אֲמֹנֹן, לְאֶחֱינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית. ג וּמִשְׁנֵהוּ כְּלָאֵב, לְאִבִּיגַיִל (לְאִבִּיגַיִל) אֵשֶׁת נָבָל הַכַּרְמֶלִי; וְהַשְּׁלִישִׁי אַבְשָׁלוֹם בֶּן-מַעֲכָה, בֶּת-תַּלְמִי מֶלֶךְ גִּשּׁוּר. ד וְהָרְבִיעִי, אֲדֹנִיָּה בֶן-חַגִּית; וְהַחֲמִישִׁי, שִׁפְטִיָּה בֶן-אֲבִיטָל. ה וְהַשְּׁשִׁי יִתְרָעַם, לַעֲגֵלָה אֵשֶׁת דָּוִד; אֵלֶּה יְלָדָיו לְדָוִד, בְּחֶבְרוֹן.

Why did he choose these people? Why was Avyasar on this side?

6. Radak 1:7

ויהיו דבריו. דבריו ועצתו בדבר הזה היו עם יואב ועם אביתר כי יואב ידע כי דוד היה שונא אותו שהרי קללו על שהרג אבנר וגם אבשלום הרג שצוהו עליו לשמור שלא יהרגוהו וגם עמשא הרג ועל כל אלה הדברים היה שונא דוד אותו אלא שהיה דוד ירא אותו כל ימי חייו לפי שהיה נלחם מלחמותיו לפיכך היה אחרי אדוניהו כדי שיניחנו שר צבא אם ימלוך כמו שהיה חושב בלבו שדוד יצוה אל בנו המולך תחתיו להמיתו ואביתר הכהן גם כן לפי שדוד סלקהו מן כהונה גדולה ושם תחתיו צדוק כשהיה בורח מפני אבשלום כמו שפירשנו בספר שמואל ולפיכך עזרוהו אלה השנים והיו אחריהו והטו לב בני המלך ואנשי יהודה אחריהו כמו שאמר ויעזרו אחרי אדוניהו:

Bigger Questions

- **What is the significance in hearing about Avishag? Didn't he have many wives?**
- **How are these two sections connected?**
- **Why is this a new sefer altogether - surely up till now David's life has been recorded in Sefer Shmuel. Why a new sefer now?**

Level 1

7. Malbim 1:1

ואנכי אחשוב כי באשר הסבה שהניעה את לב דוד להמליך את שלמה באותו היום שהמליכו בחייו היה מחלוקת אדוניה אשר רצה להחזיק מלכות בלא דעת אביו, ומטעם זה משחו את שלמה הגם שמלך בן מלך אין צריך משיחה (כמ"ש בספרא מכלתא דמלואים, ובגמ' דכריתות והוריות), מכל מקום משחו את שלמה מפני מחלוקתו של אדוניה ולכן הוכרח הכותב להקדים ענין אדוניה, ואולם באשר גם זה היה לו סבה בהכרח, כי מה ראה אדוניה לעשות האולת הזאת, למלוך בחיי אביו בלא דעתו, ולא ידע כי יתודע הדבר לאביו ומלבד שלא ישיג התכלית עוד ישנאוהו על כי חשב למרוד בו, ויקדים להמליך את שלמה כאשר היה כן באמת, ואם אבשלום מרד על פני אביו קשר קשר ויט כל ישראל אחריהו, לא כן אדוניה שלא היו דבריו רק עם יואב ואביתר, וטוב היה לו להמתין עד ימות אביו, שאז יעשה מה שלבו חפץ, **לכן הקדים הסבות שהניעו את הדבר הזה, הנה לא ירא שיהיה כמורד במלכות אביו כמו אבשלום, כי אבשלום עשה זה בעוד מלך דוד ועשה חיל, וזהו און ומרד להעביר את אביו בעוד כחו חזק להנהיג ולמשול, לא כן עתה המלך היה זקן וגם בא בימים, רצה לומר זקן באפיסת כחותיו וגם היה בן שבעים, וכבר הפסיק מלהנהיג ולמלוך כי שכב על ערש ממכוסה בבגדים, ולא יחם לו, פירשו המפרשים שלא היה מחמם את עצמו (ושרשו יחם והיו"ד אית"ן מהקל) כי אפס חומו הטבעי ולכן לא הועילו הבגדים שהם אין מחממים בעצם רק שומרים האויר המקיף שלא יקררהו, ובזה לא היה מקוה עוד להתחזק ולמלוך כי אפסו כחותיו, ונדמה בענין המלוכה כאילו אינו בעולם והגיע העת שבניו ינהיגו את המלכות תחתיו :**

Level 2: Sin and Escape

8. II Shmuel 12:3

וְלָרֶשֶׁת אֵין־לֹל כִּי אִם־כֶּבֶשֶׂה אַחַת קִטְנָה אֲשֶׁר קָנָה וַיְחַיֶּה וַתִּגְדֵּל עִמּוֹ וְעַם־בְּנָיו יַחְדָּו מִפְתּוֹ תֹאכַל וּמִכֶּסֶה תִשְׁתֶּה וּבְחִיקוֹ תִשְׁכַּב וַתְּהִי־לּוֹ כַּבֵּת:

but the poor man had only one little ewe lamb that he had bought. He tended it and it grew up together with him and his children: it used to share his morsel of bread, drink from his cup, and nestle in his bosom; it was like a daughter to him.

Unit 1.2 - The Contingency Plan

Nasan and Batsheva Appeal to David (1:11-27)

When exactly did David swear that Shlomo would rule in his place?

9. Radak 1:13

נשבעת לאמתך. יודע היה נתן שנשבע לה ששמע זה ממנה ולמה נשבע לה אמרו כי כשמת הילד אמרה בת שבע הילד מת מפני העון אפילו יהיה לי ממך בן של קיימא יבוזו אותו אחיו מפני שבאתי אליך בעון מתחלה ולא רצתה להזקק לו עד שנשבע לה כי הבן שיהיה לו ממנה ראשונה ימלוך אחריו ואמר לה כי על פי הנבואה נאמר לו זה:

What does the word Chatoim mean in this sense?

10. Metzudos Tzion 1:21

חטאים. הוא מענין חסרון, וכן (שופטים כ טז) קולע אל השערה ולא יחטיא:

11. Malbim 1:21

אהיה אני ובני שלמה חטאים, כי אחר שהוא יודע ששלמה היה מוכן למלוכה, יאמרו ששוב נדחה על ידי חטאי וחטאו, וגם יזכירו חטא של אוריה באופן שישימוהו כבן זנונים, ואותי כמנאפת תחת אישה וידונו אותנו למיתה כחטאים, ויהיה די בזיון וקצף גם אל כבודך, מה שאין כן אם ימלוך שלמה יהיה גלוי לכל כי ראויה היתה בת שבע לדוד, ושסבב ה' שיצא הכל בהיתר כפי שפירשנו בספר שמואל ב' (ס' י"א)

David's Response (1:28-37)

Why does David call her specifically?

12. Ralbag 1:28

ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע. הנה נראה מזה כי בת שבע יצאה מן החדר בכא נתן הנביא לדבר אל המלך כדי שלא יכיר המלך כי זה הדבר היה מוסכם ביניהם ולזה קרא דוד לבת שבע ופחד לבא אליה ולומר אלו הדברים כי היא היתה יותר עצמית בזה מנתן הנביא כמו שמצאנו באשה התקועית שעשתה שאמרה הדברים אל יואב לא אליה:

13. Metzudos 1:28

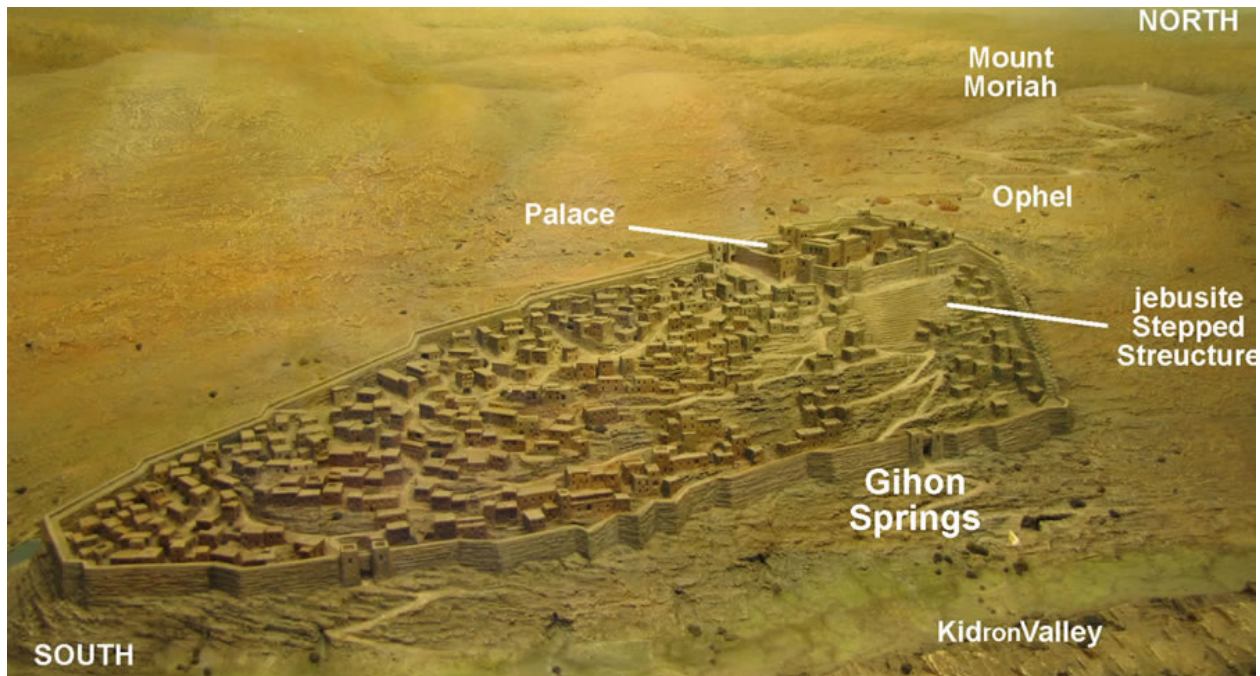
קראו לי לבת שבע. כי רצה לתת לה התשובה 'על כי הדבר נוגעת אל נפשה ובעבור כי נתרחה מאצלו בבוא נתן, שלא ירגיש המלך שבאת בעצתו, לזה צוה לקרותה אליו:

What does the last bracha mean?

14. Radak 1:31

יחי וגו' לעולם. פי' חיי נפש לעולם הבא, כי בעולם הזה קרוב היה למיתה וכן תרגום יונתן יתקיים וכל שאר יחי המלך תרגם יצלה:

Where is the Gihon Spring?

Why does this anointing take place by the spring?

15. Talmud Bavli, Horiyos 12a

ת"ר אין מושחים את המלכים אלא על המעיין כדי שתמשך מלכותם שנה' (מלכים א א, לג) ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדוניכם [וגו'] והורדתם אותו אל גחון

The Sages taught: One anoints the kings only upon a spring, as an omen, so that their kingdom will continue like a spring, as it is stated with regard to the coronation of Solomon before the death of David: "And the king said unto them: Take with you the servants of your lord, and let Solomon my son ride upon my own mule, and bring him down to Gihon. And let Tzadok the priest and Nathan the prophet anoint him there king over Israel and sound the shofar and say: Long live King Solomon" (I Kings 1:33–34).

אמר רבי אמי האי מאן דבעי לידע אי מסיק שתיה אי לא ניתלי שרגא בעשרה יומי דבין ראש השנה ליום הכפורים בביתא דלא נשיב זיקא אי משיך נהוריה נידע דמסיק שתיה

§ Apropos good omens, the Gemara cites a statement that **Rabbi Ami said: This person who seeks to know if he will complete his year or if he will not**, i.e., whether or not he will remain alive in the coming year, **let him light a lamp, during the ten days that are between Rosh HaShana and Yom Kippur, in a house in which wind does not blow. If its light continues to burn, he knows that he will complete his year.**

ומאן דבעי למיעבד בעיסקא ובעי למידע אי מצלח אי לא מצלח לירבי תרנגולא אי שמין ושפר מצלח

And one who seeks to conduct a business venture and wishes to know if he will succeed or if he will not succeed, let him raise a rooster. If the rooster grows fat and healthy, he will succeed.

האי מאן דבעי למיפק [לאורחא] ובעי למידע אי חזר ואתי לביתא אי לא ניקום בביתא דחברא אי חזי בבואה דבבואה לידע דהדר ואתי לביתא ולא מלתא היא דלמא חלשא דעתיה ומיתרע מזליה אמר אביי השתא דאמרת סימנא מילתא היא [לעולם] יהא רגיל למיחזי בריש שתא קרא ורוביא כרתי וסילקא ותמרי

One who seeks to embark on a journey and wishes to know if he will return and come to his home or if he will not, let him go to a dark [dahavara] house. If he sees the shadow of a shadow he shall know that he will return and come home. The Sages reject this: This omen is not a significant matter. Perhaps he will be disheartened if the omen fails to appear, and his fortune will suffer and it is this that causes him to fail. **Abaye said: Now that you said that an omen is a significant matter, a person should always be accustomed to seeing these on Rosh HaShana: Squash, and fenugreek, leeks, and chard, and dates,** as each of these grows quickly and serves as a positive omen for one's actions during the coming year.

What was the plan here? Why did David not address Adoniah directly?

16. Malbim 1:32

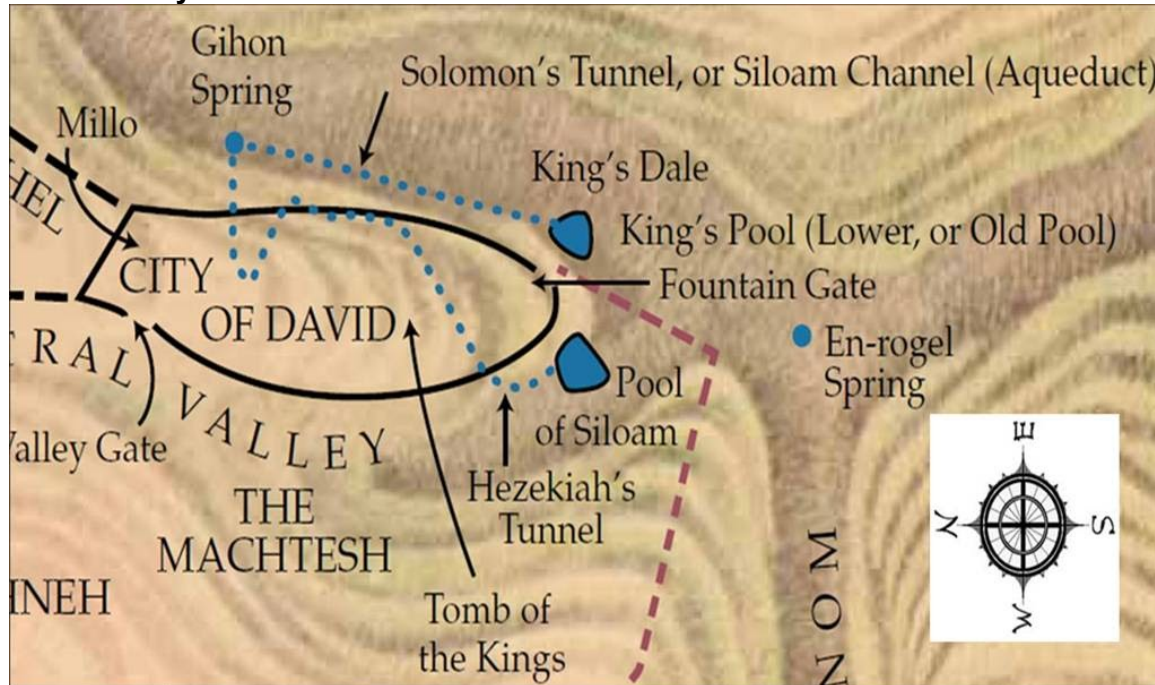
קראו לי וכו', אחר שראה מחלוקת רצה לחזק מלכותו על ידי כהן גדול ונביא ובניהו שהיה ראש הסנהדרין, שע"י תעשה המשיחה כהלכה :

17. Abarbanel 1:33

וגם אחשוב שצוה על זה כדי להשיב על מה שעשה אדוניהו, כי הוא עשה לו רכב לרמוז על המלחמה, ושלמה רכב על הפרדה כי תמיד ישב בשלוח, הוא הלך לעין רוגל, ושלמה הלך לגיחון שהיה נהר גדול, (לד) ואם לאדוניהו המליך אביתר שנסתלק מן הכהונה, את שלמה ימלוך צדוק הוא כהן לאל עליון, ואם אדוניהו נמלך על ידי יואב איש רע מעללים, שלמה יהיה נמשך על ידי נתן הנביא כי קדוש הוא לאלקיו, ואם לאדוניהו אמרו בינם לבין עצמם יחי המלך אדוניהו, לשלמה יתקעו בשופר גדול וישמיעו בקול עצום יחי המלך שלמה:

Shlomo is Anointed (1:38-48)

How did they hear?

Adonia's Party Disbands and He Seeks Amnesty (1:49-53)

Why is Adoniah hanging onto the corned of the Mizbeiach?

18. Ralbag 1:50

ויחזק בקרנות המזבח. הנה כבר נתבאר בתורה כי המזבח קולט אלא אם בא שם רוצח מכה נפש בזדון ובערמ' והנה אדוניה לזה בא שם כי שם לא היה מפחד שיהרגנו שלמה ויהיה המקום ההוא לו למקלט עד שיבטיחהו המלך שלמה שלא ימיתהו:

19. Rashi 1:50

בְּקִרְנוֹת הַמִּזְבֵּיחַ. שְׁהָיָה בְּגִבְעוֹן, אָמַר: הָרוּגִי בֵּית דִּין נִקְבְּרִין בְּקִבְרֵי בֵּית דִּין, אָמוֹת פֶּאֶן, וְאֶקְבֵּר בְּקִבְרֵי אֲבוֹתַי (תנחומא מסעי יב).

What lessons do we learn from this story?

20. Abarbanel 1:53

הנה התבאר מזה הספור שברצות השם דרכי איש כל אשר יעשו אויביו נגדו ישוב בעזרתו, וכמאמר יוסף לאחיו (בראשית נ' כ') ואתם חשבתם עלי רעה אלקים חשבה לטובה, הלא תראה שמה שעשה אדוניהו לחלוק על מלכות שלמה ומה שקרב אל משמעתו יואב ואביתר, זה עצמו סבב שדוד המליך שלמה בחייו ברצון כל הראשים הכוללים שהיו שם והושיבו על כסאו, באופן שאחרי כן לא נשאר ספק במלכותו, ואלו לא עשה אדוניהו מה שעשה, לא היה דוד בחייו ממליך את שלמה, ואחרי מותו היתה נשארה בין האחים קטטה רבה באמור כל אחד מהם אני אמלוך, ואולי אדוניהו להיותו גדול מאחיו ובעזרת יואב שר הצבא היה מולך בחזקה, ומחשבות האל עמקו להביא כל זה כדי שדוד בחייו ימליך את שלמה בנו בשוכה ונחת ושלום ואמת יהיה בימיו אחרי כן. ואחרי פירוש דברי הפרשה אודיעך להשלמת חקירתה שתי הודעות:

Unit 1.3 Last Wishes

David to Shlomo: Keep the Law (2:1-4)

Was the monarchy of the house of David inherent or contingent?

The Promise

21. II Shmuel 7:12-16

"David's Dying Charge to Solomon"
By Ferdinand Bol (1616-1680)

יב כי ימלאו ימיה, ושכבת את-אבותיך, והקימתי את-זרעך אחרריך, אשר יצא ממעיך; והכינתי, את-ממלכתו.

12 When thy days are fulfilled, and thou shalt sleep with thy fathers, I will set up thy seed after thee, that shall proceed out of thy body, and I will establish his kingdom.

יג הוא יבנה-בית, לשמי; וכננתי את-כסא ממלכתו, עד-עולם.

13 He shall build a house for My name, and I will establish the throne of his kingdom for ever.

יד אני אהיה-לו לאב, והוא יהיה-לי לבן-- אשר, בהעותו, והכחתי בשבט אנשים, ובנגעי בני אדם.

14 I will be to him for a father, and he shall be to Me for a son; if he commit iniquity, I will chasten him with the rod of men, and with the stripes of the children of men;

טו וחסדי, לא-יסור ממנו, כאשר הסרתי מעם שאול, אשר הסרתי מלפניך.

15 but My mercy shall not depart from him, as I took it from Saul, whom I put away before thee.

טז ונאמן ביתך וממלכתך עד-עולם, לפניך: כסאך, יהיה נכון עד-עולם.

16 And thy house and thy kingdom shall be made sure for ever before thee; thy throne shall be established for ever.'

The Retraction

22. I Melachim 11:39

ולא־אקח את־כל־הממלכה מידו כי | נשיא אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אותו אשר שמר מצותי וחקתי:

However, I will not take the entire kingdom away from him, but will keep him as ruler as long as he lives for the sake of My servant David whom I chose, and who kept My commandments and My laws.

ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים:

But I will take the kingship out of the hands of his son and give it to you—the ten tribes.

וּלְבָנוּ אֶתְּךָ שְׁבֵט־אֶחָד לְמַעַן הִיְוֹת־נֵיר לְדָוִד־עֶבְדִּי כָּל־הַיָּמִים | לְפָנַי בִּירוּשָׁלַם הַעִיר אֲשֶׁר בְּחָרְתִּי לִי לְשׁוּם שְׁמִי שֵׁם:

To his son I will give one tribe, so that there may be a lamp for My servant David forever before Me in Jerusalem—the city where I have chosen to establish My name.

וְאַתָּה אֵלֶיךָ וּמַלְכוּתְךָ בְּכָל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל וְהָיִיתָ מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל:

But you have been chosen by Me; reign wherever you wish, and you shall be king over Israel.

וְהָיָה אִם־תִּשְׁמַעְתָּ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר אֶצְוֶה וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכֵי וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר בְּעֵינַי לְשִׁמּוֹר חֻקוֹתַי וּמִצְוֹתַי כַּאֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד עַבְדִּי וְהָיִיתִי עִמָּךְ וּבְנִיתִי לְךָ בֵּית־נֶאֱמָן כַּאֲשֶׁר בְּנִיתִי לְדָוִד וְנָתַתִּי לְךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל:

If you heed all that I command you, and walk in My ways, and do what is right in My sight, keeping My laws and commandments as My servant David did, then I will be with you and I will build for you a lasting dynasty as I did for David. I hereby give Israel to you;

וְאֶעֱנֶה אֶת־זָרַע דָּוִד לְמַעַן זָאת אֲךָ לֹא כָּל־הַיָּמִים: (ס)

and I will chastise David's descendants for that [sin], though not forever."

23. Mishna Torah Hilchos Melachim 1:7

כְּשֶׁמַּעֲמִידֵי הַמֶּלֶךְ מוֹשְׁחִין אוֹתוֹ בְּשִׁמְן הַמִּשְׁחָה. שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוּאֵל א י א) "וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת פֶּה הַשֶּׁמֶן וַיִּצַק עַל רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁקֶהוּ". וּמֵאַחַר שֶׁמוֹשְׁחִין הַמֶּלֶךְ הָרִי זֶה זֹכָה לוֹ וּלְבָנָיו עַד עוֹלָם. שֶׁהַמְּלָכֹת יִרְשָׁה שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים יז כ) "לְמַעַן יֵאָרֶיךָ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבָנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל". הַנִּיחַ בֶּן קֶטָן מִשְׁמֵרִין לוֹ הַמְּלוּכָה עַד שֶׁיִּגְדִּיל. כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה יְהוֹיָדָע לְיוֹאָשׁ. וְכָל הַקּוֹדֵם בְּנִחְלָה קֹדֵם לְיִרְשֵׁת הַמְּלוּכָה. וְהַבֵּן הַגְּדוֹל קֹדֵם לְקָטָן מִמֶּנּוּ. וְלֹא הַמְּלָכֹת בַּלְבַּד אֲלָא כָּל הַשְּׂרָרוֹת וְכָל הַמְּנוּיִין שֶׁבְּיִשְׂרָאֵל יִרְשָׁה לְבָנוֹ וּלְבָן בְּנוֹ עַד עוֹלָם. וְהוּא שֶׁיְהִיָּה הַבֵּן מִמְּלֶאכֶת מְקוֹם אָבוֹתָיו בְּחֻקְהָ וּבִירְאָהּ. הִיָּה מִמְּלֶאכֶת בִּירְאָהּ אֲף עַל פִּי שְׂאִינוֹ מִמְּלֶאכֶת מַעֲמִידֵי אוֹתוֹ בְּמִקּוֹם אָבִיו וּמִלְּמִדֵּי אוֹתוֹ. וְכָל מִי שֶׁאִין בּוֹ יִרְאֵת שָׁמַיִם אֲף עַל פִּי שֶׁחֻקְהֶם מְרַבָּה אִין מִמֶּנִּין אוֹתוֹ לְמַנְיֵן מִן הַמְּנוּיִין שֶׁבְּיִשְׂרָאֵל. כִּיּוֹן שֶׁנִּמְשַׁח דָּוִד זָכָה בְּכֹתֵר מְלָכוֹת. וְהָרִי הַמְּלָכוֹת לוֹ וּלְבָנָיו הַזְּכָרִים עַד עוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוּאֵל ב ז טז) "כִּסְאֶךָ יְהִיָּה נְכוֹן עַד עוֹלָם". וְלֹא זָכָה אֲלָא לְכַשְׁרִים שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים קלב יב) "אִם יִשְׁמְרוּ בְּנֵיךָ בְּרִיתִי". אֲף עַל פִּי שֶׁלֹּא זָכָה אֲלָא לְכַשְׁרִים לֹא תִכְרַת הַמְּלוּכָה מִזָּרַע דָּוִד לְעוֹלָם. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַבְּטִיחוֹ בְּכֹף שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים פט לא) "אִם יַעֲזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטִי לֹא יִלְכוּן" (תְּהִלִּים פט לג) "וּפְקַדְתִּי בְּשֵׁבֶט פֶּשַׁעַם וּבַגָּעִים עִוְנָם" (תְּהִלִּים פט לד) "וְחִסְדִּי לֹא אֶפִּיר מֵעַמּוֹ":

Settling the Scores (2:5-10)

What did Yoav do?

24. II Shmuel 3:24-28

כִּד וַיָּבֹא יוֹאָב אֶל־הַמֶּלֶךְ, וַיֹּאמֶר מָה עָשִׂיתָ: הֲנֵה־בָא אֲבָנֵר אֵלַיךָ, לָמָּה־זֶּה שְׁלַחְתּוֹ וַיֵּלֶךְ הַלּוֹךְ. 24 Then Joab came to the king, and said: 'What hast thou done? behold, Abner came unto thee; why is it that thou hast sent him away, and he is quite gone?'

כִּה יָדַעְתָּ אֶת־אֲבָנֵר בֶּן־נֵר, כִּי לָפַתְתָּךְ בָּא; וְלָדַעַת אֶת־מוֹצְאָךָ, וְאֶת־מְבוֹאֶךָ (מוֹבָאֶךָ), וְלָדַעַת, אֶת כָּל־אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה. 25 Thou knowest Abner the son of Ner, that he came to deceive thee, and to know thy going out and thy coming in, and to know all that thou doest.'

כּו וַיֵּצֵא יוֹאָב, מֵעַם דָּוִד, וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אַחֲרֵי אֲבָנֵר, וַיָּשִׁיבוּ אוֹתוֹ מִבּוֹר־סִירָה; וְדָוִד, לֹא יָדָע. 26 And when Joab was come out from David, he sent messengers after Abner, and they brought him back from Bor-sirah; but David knew it not.

כּז וַיָּשִׁיב אֲבָנֵר, חֶבְרוֹן, וַיִּטְהַר יוֹאָב אֶל־תּוֹךְ הַשַּׁעַר, לְדַבֵּר אוֹתוֹ בְּשֵׁלִי; וַיִּכְּהוּ שָׁם, הַחֲמִיש־וַיָּמָת, בְּדָם עֲשָׂהאֵל אַחִיו. 27 And when Abner was returned to Hebron, Joab took him aside into the midst of the gate to speak with him quietly, and smote him there in the groin, that he died, for the blood of Asahel his brother.

כח וישמע דוד, מאחרי כן, ויאמר נקי אנכי וממלכותי מעם יהנה, עד-עולם--מדמי, אבגר בן-נר. 28 And afterward when David heard it, he said: 'I and my kingdom are guiltless before the LORD for ever from the blood of Abner the son of Ner;

כט ויחלו על-ראש יואב, ואל כל-בית אביו; ואל-יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך, ונפל בחרב-- וחסר-לקם. 29 let it fall upon the head of Joab, and upon all his father's house; and let there not fail from the house of Joab one that hath an issue, or that is a leper, or that leaneth on a staff, or that falleth by the sword, or that lacketh bread.'

25. II Shmuel 19:4-11

ד ויאמר המלך אל-עמשא, הן-את-איש-יהודה שלשת ימים; ואתה, פה עמד. 4 Then said the king to Amasa: 'Call me the men of Judah together within three days, and be thou here present.'

ה וילך עמשא, להזעיק את-יהודה; ויחר (ויחר), מן-המועד אשר יעדו. {ס} 5 So Amasa went to call the men of Judah together; but he tarried longer than the set time which he had appointed him. {S}

ו ויאמר דוד, אל-אבישי, עתה ירע לנו שבע בן-בכרי, מן-אבשלום; אתה קח את-עבדי אדניך, ורדף אחריו-- פן-מצא לו ערים בצורות, והציל עיגנו. 6 And David said to Abishai: 'Now will Sheba the son of Bichri do us more harm than did Absalom; take thou thy lord's servants, and pursue after him, lest he get him fortified cities, and escape out of our sight.'

ז ויצאו אחריו אנשי יואב, והכרתי והפלתי וכל- הגברים; ויצאו, מירושלם, לרדף, אחרי שבע בן-בכרי. 7 And there went out after him Joab's men, and the Cherethites and the Pelethites, and all the mighty men; and they went out of Jerusalem, to pursue after Sheba the son of Bichri.

ח הם, עם-האבן הגדולה אשר בגבעון, ועמשא, בא לפניהם; ויואב חגור מדו לבשו, ועלו חגור חרב מצמדת על-מתניו בתערה, והוא יצא, ותפל. {ס} 8 When they were at the great stone which is in Gibeon, Amasa came to meet them. And Joab was girded with his apparel of war that he had put on, and thereon was a girdle with a sword fastened upon his loins in the sheath thereof; and as he went forth it fell out. {S}

ט ויאמר יואב לעמשא, השלום אתה אחי; ותחז יד-ימין יואב, בזקן עמשא--לנשק-לו. 9 And Joab said to Amasa: 'Is it well with thee, my brother?' And Joab took Amasa by the beard with his right hand to kiss him.

י ועמשא לא-נשמר בחרב אשר ביד-יואב, ויכהו את-אל-החמש וישפך מעיו ארצה ולא-שנה לו--וימת; ויואב, ואבישי אחיו, רדף, אחרי שבע בן-בכרי. 10 But Amasa took no heed to the sword that was in Joab's hand; so he smote him therewith in the groin, and shed out his bowels to the ground, and struck him not again; and he died. And Joab and Abishai his brother pursued after Sheba the son of Bichri.

יא ואיש עמד עליו, מנערי יואב; ויאמר, מי אשר חפץ ביואב ומי אשר-לדוד--אחרי יואב. 11 And there stood by him one of Joab's young men, and said: 'He that favoureth Joab, and he that is for David let him follow Joab.'

What did Barzilai do?

26. II Shmuel 19:32-33

לב וברזלי, הגלעדי, ירד, מגללים; ויעבר את-המלך הירדן, לשלחו את-בירדן (הירדן). 32 And Barzillai the Gileadite came down from Rogelim; and he passed on to Jordan with the king, to bring him on the way over the Jordan.

לג וברזלי זקן מאד, בן-שמנים שנה; והוא כלכל את-המלך בשיבתו במחנים, כ-איש גדול הוא מאד. 33 Now Barzillai was a very aged man, even fourscore years old; and he had provided the king with sustenance while he lay at Mahanaim; for he was a very great man.

What did Shimi do?

27. II Shmuel 16

וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִד עַד־בַּחֲרוּרִים וְהִנֵּה מִשָּׁם אִישׁ יוֹצֵא מִמִּשְׁפַּחַת בֵּית־שָׁאוּל וְשֵׁמוֹ שִׁמְעִי בֶרֶגְיָא יֵצֵא וְנָצוּא וּמִקִּלָּל:

As King David was approaching Bahurim, a member of Saul’s clan—a man named Shimei son of Gera—came out from there, hurling insults as he came.

וַיִּסְקַל בְּאֲבָנִים אֶת־דָּוִד וְאֶת־כָּל־עַבְדָּיו הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם וְכָל־הַגְּבָרִים מִיְמִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ:

He threw stones at David and all King David’s courtiers, while all the troops and all the warriors were at his right and his left.

וְכֹה־אָמַר שִׁמְעִי בְּקִלְלוֹ יָצָא אִישׁ הַדְּמִים וְאִישׁ הַבְּלִיעַל:

And these are the insults that Shimei hurled: “Get out, get out, you criminal, you villain!

הַשֵּׁיב עֲלֶיךָ יְהוָה כָּל | דְּמֵי בֵית־שָׁאוּל אֲשֶׁר מָלַכְתָּ תַּחְתּוֹ [תַּחְתָּיו] וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־הַמְּלוּכָה בְּיַד אַבְשָׁלוֹם בְּנֵךְ וְהִנֵּךְ בְּרָעָתְךָ כִּי אִישׁ דְּמִים אַתָּה:

The LORD is paying you back for all your crimes against the family of Saul, whose throne you seized. The LORD is handing over the throne to your son Absalom; you are in trouble because you are a criminal!”

וַיֹּאמֶר אַבִּישַׁי בֶּרֶצְרוּיָהוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ לָמָּה יִקְרָע הַכֶּלֶב הַמֵּת הַזֶּה אֶת־אָדָנִי הַמֶּלֶךְ אֶעֱבְרָה־נָא וְאֶסִּירָה אֶת־רֵאשׁוֹ: (ס)

Abishai son of Zeruiah said to the king, “Why let that dead dog abuse my lord the king? Let me go over and cut off his head!”

28. II Shmuel 19:

וַיָּשֶׁב הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא עַד־הַיַּרְדֵּן וַיַּהַרְוֶהָ בָּא הַגִּלְגָּלָה לְלֶכֶת לַקְּרֹאֶת הַמֶּלֶךְ לַהֲעֲבִיר אֶת־הַמֶּלֶךְ אֶת־הַיַּרְדֵּן:

The king started back and arrived at the Jordan; and the Judites went to Gilgal to meet the king and to conduct the king across the Jordan.

וַיִּמְחֹר שִׁמְעִי בֶרֶגְיָא בְּרֵהִימִילָי אֲשֶׁר מִבַּחֲרוּרִים וַיֵּרֵד עִם־אִישׁ יְהוּדָה לַקְּרֹאֶת הַמֶּלֶךְ דָּוִד:

Shimei son of Gera, the Benjaminite from Bahurim, hurried down with the Judites to meet King David,

וְאֵלָף אִישׁ עִמּוֹ מִבְּנֵימִן וְצִיבָא גַעַר בֵּית שָׁאוּל וְחַמְשֵׁת עָשָׂר בְּנָיו וְעֶשְׂרִים עַבְדָּיו אִתּוֹ וְצִלְחוֹ הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:

accompanied by a thousand Benjaminites. And Ziba, the servant of the House of Saul, together with his fifteen sons and twenty slaves, rushed down to the Jordan ahead of the king

וְעֵבְרָה הָעֵבְרָה לַעֲבִיר אֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעִינוֹ [בְּעֵינָיו] וְשִׁמְעִי בֶרֶגְיָא נָפַל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּעָבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן:

while the crossing was being made, to escort the king’s family over, and to do whatever he wished. Shimei son of Gera flung himself before the king as he was about to cross the Jordan.

וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־יְחִשְׁבִּילִי אָדָנִי עוֹן וְאֵלֶּיתְזָכֹר אֶת אֲשֶׁר הֵעֵנָה עֲבָדְךָ בַּיּוֹם אֲשֶׁר־יֵצֵא אָדָנִי־הַמֶּלֶךְ מִירוּשָׁלַם לְשׁוּם הַמֶּלֶךְ אֶל־לְבָבוֹ:

He said to the king, “Let not my lord hold me guilty, and do not remember the wrong your servant committed on the day my lord the king left Jerusalem; let Your Majesty give it no thought.

כִּי יַזְעַע עַבְדְּךָ כִּי אֲנִי חַטָּאתִי וְהִנֵּה־בָאתִי הַיּוֹם רִאשׁוֹן לְכָל־בַּיִת יוֹסֵף לְרֹדֶת לַקְּרֹאֶת אָדָנִי הַמֶּלֶךְ: (ס)

For your servant knows that he has sinned; so here I have come down today, the first of all the House of Joseph, to meet my lord the king.”

וַיַּעַן אֲבִישַׁי בֶּן-צְרוּיָהּ וַיֹּאמֶר הַתַּחַת זֹאת לֹא יוֹמֵת שְׁמַעְי כִּי הִלָּל אֶת-מִשְׁיַח יְהוָה: (ס)

Thereupon Abishai son of Zeruiah spoke up, “Shouldn’t Shimei be put to death for that—insulting the LORD’s anointed?”

וַיֹּאמֶר דָּוִד מִהֲלִי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָהּ כִּי-תִהְיֶינִי הַיּוֹם לְשֹׁטָן הַיּוֹם יוֹמֵת אִישׁ בְּיַשְׂרָאֵל כִּי הָלֹא יָדַעְתִּי כִּי הַיּוֹם אֲנִי-מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל:

But David said, “What has this to do with you, you sons of Zeruiah, that you should cross me today? Should a single Israelite be put to death today? Don’t I know that today I am again king over Israel?”

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-שְׁמַעְי לֹא תָמוּת וַיִּשָּׁבַע לוֹ הַמֶּלֶךְ: (ס)

Then the king said to Shimei, “You shall not die”; and the king gave him his oath.

Contrast to Shaul

29. I Shmuel 10:27

וּבְנֵי בַלְעֵל אָמְרוּ מִהֲיִשְׁעֵנֹּךְ זֶה וַיִּבְיָהוּ וְלֹא-הִבִּיאוּ לוֹ מִנְחָה וַיְהִי כְמַחְרִישׁ: (פ)

But some scoundrels said, “How can this fellow save us?” So they scorned him and brought him no gift. But he pretended not to mind.

Why does David not settle these scores in his lifetime?

30. Radak 2:6

ועשית כחכמתך. כלומר שלא תהרגנו עד שתמצא עליו עילה אף על פי שהוא חייב מיתה כי מלחמות ה' נלחם וטובות נמצאו בו אלא שהרג לאלה שני השרים חנם לפיכך תעשה כחכמתך שתביאהו לידי עילה והסיבה שיתחייב הריגה:

Yoav's Weakness

31. Talmud Bavli, Sanhedrin 49a

(מלכים א ב, לב) והשיב ה' את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים ממנו טובים שהיו דורשין אכין ורקין והוא לא דרש צדיקים שהן בפה ולא עשו והוא באיגרת עשה

§ The verse states that Solomon said to Benaiah, son of Jehoiada, concerning Joab: “**And the Lord shall return the blood upon his own head, for he fell upon two men more righteous and better than he**” (I Kings 2:32). The Gemara explains: Amasa and Abner were “**better**” than Joab, **as they interpreted** the words *akh* and *rak* in a restrictive manner that limited the king’s authority, **while he did not interpret** them in that way, demonstrating that they were greater than him in Torah. Amasa and Abner were also “**more righteous**” than Joab, **as they** both received **oral** instructions directly from Saul to slay the priests of Nov **and they did not do so, whereas** Joab was instructed by David **in a letter** to kill Uriah and **he did** so.

32. Rashi, ad loc.

אכין ורקין דרש - אשכחן שמצאן שהיו עסוקין במסכת ולא רצה לבטלן כדמפרש ואזיל דאינו מורד במלכות דכתיב רק חזק ואמץ רקין מיעוטין שאם בא המלך לבטל דברי תורה אין שומעין לו:

33. Chida, ad loc.

ועתה אל תנקהו. אפשר במ"ש רז"ל דלא הרגו דוד לשמעיה מפני שעתיד לצאת מרדכי ממנו כמ"ש פ"ק דמגילה. גם אמרו דאם בא על הערוה לא יהיה בן חכם ומהבנים ראה לזיווג שהיה כהוגן. וז"ש ועתה אל תנקהו כלומר לשעבר לא הרגתיו שעתיד מרדכי לצאת ממנו. ועתה רואה אני ברוה"ק דכבר יצא ממנו זרע שיבא מרדכי זהו ועת"ה השתא דנפיק מיניה פרידה טובה. אל תנקהו כי כל מה שאמר נמרצת על עסקי אמך שקר ענה כי איש חכם אתה. וזו הוכחה דאמך ראויה לי וזיווגנו הגון וכשר:

34. Talmud Bavli, Megilah 12b

He is called 'a Jew' [yehudi] which implies that he came from [the tribe of] Judah, and he is called 'a Benjamite', which implies that he came from Benjamin. [How is this]? ...

Rabbah b. Bar Hanah said in the name of R. Joshua b. Levi: His father was from Benjamin and his mother from Judah.

The Rabbis, however, said: The tribes competed with one another [for him]. The tribe of Judah said: I am responsible for the birth of Mordecai, because David did not kill Shimei the son of Gera, and the tribe of Benjamin said: He is actually descended from me.

Raba said: The community of Israel explained [the two designations] in the opposite sense:

'See what a Judean did to me and how a Benjamite repaid me '!What a Judean did to me viz., that David did not kill Shimei from whom was descended Mordecai who provoked Haman'. And how a Benjamite repaid me, 'viz., that Saul did not slay Agag from whom was descended Haman who oppressed Israel.

קרי ליה יהודי - אלמא מיהודה קאתי, וקרי ליה ימיני - אלמא מבנימין קאתי! ...
 אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יהושע בן לוי: אביו מבנימין ואמו מיהודה. ורבנן אמרי: משפחות מתגרות זו בזו, משפחת יהודה אומרת: אנא גרים דמתיליד מרדכי, דלא קטליה דוד לשמעיה בן גרא. ומשפחת בנימין אמרה: מינאי קאתי. רבא אמר: כנסת ישראל אמרה לאידך גיסא: ראו מה עשה לי יהודי ומה שילם לי ימיני, מה עשה לי יהודי - דלא קטליה דוד לשמעיה, דאיתיליד מיניה מרדכי, דמיקני ביה המן. ומה שילם לי ימיני - דלא קטליה שאול לאגג, דאיתיליד מיניה המן, דמצער לישראל.

Unit 1.4 – Execution of Wishes

Transition (2:11-12)

Why do we need this transitional section?

35. Radak 2:12

ותכון. אחר שהמית אלה שדמו להיות לו לשטן כמו שאמר אחרי מות שמעי והממלכה נכונה ביד שלמה:

Adonia's Request (2:13-22)

What does he want?

36. Mishna Torah, Hilchos Melachim 2:1-2

כבוד גדול נוהגין במלך. ומשימין לו אימה ויראה בלב כל אדם. שנאמר (דברים יז טו) "שום תשים" שתהא אימתו עליה. אין רוכבין על סוס. ואין יושבין על כסא. ואין משתמשין בשרביטו. ולא בכתרו. ולא באחד מכל כלי תשמישיו. וכשהוא מת כלן נשרפין לפניו. וכן לא ישתמש בעבדיו ושפחותיו ושמשיו אלא מלך אחר. לפיכך אבישג היתה מתרת לשלמה ואסורה לאדוניה:

The king must receive great honor. He is to be venerated and feared by everyone, as it says, "Surely, shall you place" (Deut. 17:15) – that is, his awe is to be upon you. No one may ride his horse, sit on his chair^{Or, throne.}, use his scepter or his crown or any of his serving vessels^{Or, his appurtenances.}. When he dies, all of these are destroyed by fire. His slaves, maidservants and attendants may not be employed by anyone except by another king. For this reason Avishag was permitted to Solomon, but not to Adoniyoh.

אבל אשתו של מלך אינה נבעלת לאחר לעולם. אפלו המלך אינו נושא אלמנתו או גרושתו של מלך אחר:

No one else may ever have marital relations with a wife of a king. Even a king may not marry the widow or divorcee of a different king.

Why did Batsheva listen to his request?

37. Chida 2:18

ותאמר בת שבע טוב וכו'. הכתוב מודיע טוביות לב בת שבע דעם היות אדוניה בן צרתה חגית. ועוד הוא עצמו עשה מעשה למלוך. ועם כל זה השתדלה להטיב לאדוניה ודברה עם בנה שלמה בנועם שיח ובקצרה להשיג מבוקשו. מפרשים:

38. Chida 2:16

ועתה שאלה אחת אנכי שואל מאתך. רצה בזה כי בלעדה לא תכון שאלה זו כי אפשר שאביו בא עליה אבל היא דוקא יודעת דדוד הע"ה לא בא על אבישג כמש"ל על פסוק קראו לי לבת שבע דהיה אומר לאבישג שהיא אסורה לו וא"ל חסריה לגנבא ואמר קראו לי לב"ש וקנח וכו'. מפרשים:

Shlomo Senses Betrayal and Acts (2:23-25)

א א,נב ויאמר שלמה--אם יהיה לבן-חיל, לא-יפל משערתו ארצה; ואם-רעה תמצא-בו, ומת.

Evyasar, Yoav (2:26-35)

39. Mishna, Makkos 2:7

נגמר דינו בלא כהן גדול, ההורג כהן גדול, וכהן גדול שהרג, אינו יוצא משם לעולם. ואינו יוצא לא לעדות מצוה ולא לעדות ממון ולא לעדות נפשות. ואפלו ישראל צריכים לו, ואפלו שר צבא ישראל כיואב בן צרויה, אינו יוצא משם לעולם, שנאמר (במדבר לה) אשר נס שמה, שם תהא דירתו, שם תהא מיתתו, שם תהא קבורתו. כשם שהעיר קולטת, כך תחומה קולטת. רוצח שייצא חוץ לתחום ומצאו גואל הדם, רבי יוסי הגלילי אומר, מצוה ביד גואל הדם, ורשות ביד כל אדם. רבי עקיבא אומר, רשות ביד גואל הדם, וכל אדם אין חיבין עליו. אילן שהוא עומד בתוך התחום ונפחו נוטה חוץ לתחום ונפחו נוטה לתוך התחום, הכל הולך אחר הנוף. הרג באותה העיר, גולה משכונה לשכונה. וכן לוי, גולה מעיר לעיר:

If the trial was concluded when there was no high priest [in office], or if one kills a high priest, or a high priest that kills, [in these cases the manslayer] can never come away from that place [of refuge]. He [the manslayer] may not go out to bear witness, neither for cases having to do with a religious observance, nor to bear witness in a monetary suit, nor to bear witness in a capital case. Even should [all] Israel need him, and even a general like Yoav the son of Zeruiah, he may never go out, as it is said, "to there he fled": 'there' must be his abode, 'there' his death, 'there' his burial. Just as the city affords asylum so does its Sabbath boundary afford asylum. If a manslayer went beyond the boundary [of the city] and the blood avenger found him: Rabbi Yose the Galilean says: "For the avenger it is a matter of obligation [to kill him]; for everyone else, a matter of option." Rabbi Akiba says: "It is a matter of option for the avenger, and anyone else [who kills him] is not liable for doing so." If a tree was standing within the boundary and its boughs extended beyond [the boundary] or if it was standing outside of the boundary and its boughs extended within, it wholly follows [the position of] the boughs. If he slew [someone] in that city [of refuge] he is banished from one neighborhood to another neighborhood. And a Levite is banished from one city to another.

How could Benayahu kill him when Benayahu was a cohen?

40. Radak 2:25

ביד בניהו. אף על פי שהיה כהן ואסור להטמא למתים כשפגע בו לא מת מיד וסלק ידו ממנו טרם מותו או אף על פי שאסור לכהן להטמא למתים במקום מצוה מטמא ולעשות מצות המלך מצוה היא וכן מותר לכהן להלחם במלחמות מצוה ולהטמא לפיכך נתנו שלמה שר צבא וכן פירשנו בספר שמואל בפסוק הוא הכה את שני אריאל מואב:

41. Mishna Torah, Hilchos Rotzeiach 5:14

וְכֵן מִי שֶׁקָּלְטוּ הַמִּזְבֵּחַ אֵין מְנִיחִין אוֹתוֹ שֶׁם אֵלָּא מוֹסְרִין [לוֹ] שׁוֹמְרִין וּמְגַלִּין אוֹתוֹ לְעִיר מְקַלְטוֹ. בְּמָה דְּבָרִים אָמוּרִים בְּמַחְיָב גְּלוּת. אֲבָל מִי שֶׁפָּחַד מִן הַמֶּלֶךְ שֶׁלֹּא יִהְרָגוּ בְּדֵין הַמַּלְכוּת אוֹ מִבֵּית דִּין שֶׁלֹּא יִהְרָגוּהוּ בְּהוֹרָאת שְׁעָה וְבָרַח לַמִּזְבֵּחַ וְנִסְמַךְ לוֹ וְאָפְלוּ הָיָה זֶר הָרִי זֶה נֶצֶל וְאֵין לוֹקְחִין אוֹתוֹ מֵעַם הַמִּזְבֵּחַ לְמוֹת לְעוֹלָם. אֵלָּא אִם כֵּן נִתְחַיֵּב מֵיַתָּת בֵּין דֵּין בְּעֵדוּת גְּמוּרָה וְהִתְרָאָה כְּשֶׁאֵר כָּל הַרוּגֵי בֵּית דִּין תַּמִּיד:

If someone takes refuge on the altar, he is not left there. Instead, he is given guards and taken to a city of refuge.

When does the above apply? When one is obligated to be exiled. If, however, a person feared that a king will have him executed as is the king's authority, or that the court will execute him as an immediate directive, and fled to the altar and held on to it, he should be saved.

This applies even if he is a commoner. He should not be taken from the altar to die unless he was sentenced to death because of the testimony of witnesses who delivered a warning, as is always required with regard to those executed by the court.

Shimi ben Geira (2:36-46)

Why did Shimi leave?

42. Malbim 2:40

ויקם שמעי הנה שמעי סמך בזה, שאינו מוזהר רק לעבור את נחל קדרון, מחשש מרד, לא ללכת לגת שהוא במערב ירושלים ומערי העמים שאין חשש מרד, בפרט שנודע יציאתו שהלך מפני אונס לבקש את עבדיו, וז"ש א. וילך גתה, וחשב שע"ז אינו מוזהר, ב. שהלך אל אכיש לא אל בני עמו, ג. שהלך לבקש את עבדיו, ונראה בעליל שלא הלך לקשור קשר, ד. וילך שמעי ויבא את עבדיו הרי הלך ושב מיד, ולא עבר ע"מ שצוהו לדור בירושלים:

43. Chida 2:45

והמלך שלמה ברוך. שלא נשא פנים למלמדו בחללו שבועת ה' והשיב לו גמולו אשר עשה לאביו לבזותו ולקללו קללה נמרצת. ונתחכם להשביעו. והן בעון נלכד שעבר על שבועתו. ומכל זה העם יברכוהו על חכמתו והורה במופת דשמעי נלכד שעבר על שבועתו. והעבירה שבידו הענישתו להיותו עובר ונלכד: